Dosarul nr.1-232/2024 1-24148671-38-1-27122024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

04 aprilie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Corina Cebotari
Cu participarea:
Procurorului Vasile Botnarenco
Părții vătămate Elena Ciobanu
Apărătorului părții vătămate Marina Balanici
Apărătorilor inculpaților Vasile Furdui,
Constantin Mustea
Inculpaților Vasile Storoja,
Victor Cardașim

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Storoja Vasile, născut la *****, domiciliat *****, studii medii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, moldovean, cetăţean al R. Moldova, fără antecedente penale, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, de învinuire a lui:

Cardașim Victor, născut la 08 iulie 2002, domiciliat *****, studii medii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, moldovean, cetăţean al R. Moldova, fără antecedente penale, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 27.12.2024 până la 04.04.2025.

A C O N S T A T A T :

1. **Fapta prejudiciabilă constatată.**

Storoja Vasile în perioada lunii februarie 2024, data concretă nu a fost stabilită, Storoja Vasile, împreună şi prin înțelegere prealabilă cu Cardaşim Victor, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria ce aparţine lui Ciobanu Elena, situată în *****, de unde au sustras pe ascuns, 7 secţii mari de gard din metal, la preţ de 2000 lei/bucata, 3 secţii mici de gard din metal, la preţ de 1000 lei /bucata şi 9 stâlpi la preţ de 500 lei/bucata, astfel, cauzându-i părţii vătămate Ciobanu Elena o daună materială în suma de 21 500 lei.

Prin acţiunile sale intenționate **Storoja Vasile** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – ”Furtul” după indicii ” Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru

depozitare”.

Cardaşim Victor în perioada lunii februarie 2024, data concretă nu a fost stabilită, Cardaşim Victor, împreună şi prin înţelegere prealabilă cu Storoja Vasile, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria ce aparţine lui Ciobanu Elena, situată în *****, de unde a sustras pe ascuns, 7 secţii mari de gard din metal toate la preţ de 2000 lei/bucata, 3 secţii mici de gard din metal, la preţ de 1000 lei /bucata şi 9 stâlpi la preţ de 500 lei/bucata, astfel, cauzându-i părţii vătămate Ciobanu Elena o daună materială considerabilă în suma de 21 500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cardașim Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – ”Furtul” după indicii ”Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare”.

2. Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor au înaintat cereri, semnate autentic de aceștea, prin care au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunosc vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor au confirmat veridicitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, reiterând că recunosc vina în comiterea faptei incriminate.

La fel, apărătorul Vasile Furdui, care acționează în interesele inculpatului Vasile Storoja, și apărătorul Constantin Mustea, care apără interesele inculpatului Victor Cardașim, în ședință de judecată au confirmat autenticitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, Vasile Botnarenco, în ședință de judecată a considerat posibil admiterea cererilor şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă, că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată, remarcând faptul că semnătura inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor din cererile întocmite sunt autentice, susținute de aceștea personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestor cereri, prin care inculpații recunosc fapta incriminată lor, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimii au solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum

și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererile inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererilor inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpaților este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în spețe este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tăcit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. În şedinţă de judecată, inculpatul Storoja Vasile*,* prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că, prin februarie a.2024, a sustras de la Ciobanu Elena gardul format din secții. Secțiile, care au deteriorat gardul și a doua zi l-au vândut la metal uzat. Se căiește sincer, îi pare rău de cele comise și solicită să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Este de acord să achite prejudiciul material în mărimea pagubei indicate în rechizitoriu, dar nu cu suma de 60000 cerută de Ciobanu Elena.

Inculpatul Cardașim Victor, în ședința de judecată, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală și fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că, într-o noapte a lunii februarie a. 2024

împreună cu Storoja Vasile au sustras gardul din metal de la Ciobanu Elena. A doua zi secțiile din metal ale gardului le-au vândut la metal uzat la Cunicea. Solicită să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității

4. Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţele de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor își recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpați:

- ***declarațiile părții vătămate Ciobanu Elena*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora* locuieşte în *****, însă cu reşedinţa e în satul *****. De aproximativ 14 ani de zile în urmă ea împreună cu soţul au făcut reparaţie la mormântul copiilor săi, mormântul era îngrădit cu un gard din plase din metal, ea cu soţul au hotărât să-l i-a acasă ca să nu-l fure cineva. Gardul l-au depozitat în gospodăria sa situată în *****, într-o casă din aceeaşi gospodărie, unde ei depozitează diferite bunuri, instrumente, etc., gardul era amplasat în una din camerele din casă, lipit de perete şi acoperit cu o plapumă, în număr de zece secţii de gard din metal şi nouă stâlpi, erau în număr de trei secţii mici şi şapte secţii mari. La data de 10 februarie 2024 ginerele său Eduard Vîrlan s-a dus în casa dată pentru a lua nişte hrană pentru animale şi a observat că gardul lipseşte, i-a comunicat fiicei sale Stela, unde fiica a telefonat-o pe ea şi i-a comunicat că gardul lipseşte, după care ea i-a spus ca să apeleze la poliţie. Adăugător poate comunica că gardul dat îl preţuieşte în felul următor: 7 secţii de gard mare fiecare plasă la preţ de 2000 lei, toate la preţ de 14 000 lei, 3 secţii de gard mici, fiecare secţie la preţ de 1000 lei, toate la preţ de 3000 de lei, 9 stâlpi din metal fiecare la preț de 500 lei, toate la preţ de 4500 lei, în total i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 21.500 lei MD. I-a fost cauzată o daună materială în proporţii considerabile, datorită faptului că este invalidă de gradul 2, are un copil minor orfan la întreţinere. În comiterea furtului îi bănuieşte pe Cardaşîm Victor şi pe Storoja Vasile, deoarece aceştea deseori au fost în gospodăria s-a, observând gardul dat. De faptul că în urma plângerii depuse s-a intentat cauză penală, a fost informată. (f.d. 31)

- ***declarațiile martorului Plămădeală Vitalie*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* locuiește pe adresa sus indicată împreună cu familia, activează în calitate de reprezentant al firmei „Fier Grup” aproximativ din anul 2022, unde se ocupă cu colectarea fierului uzat de la cetăţeni. La data de 09 februarie 2024 la el a venit cet. Cardaşim Victor loc.***** şi a adus spre realizare fier uzat şi fragmentat, în total a adus 290 kg la preţ de 3,50 lei un kg, lui Cardaşim Victor i-a fost achitată suma de 1015 lei, o bună parte din fierul dat erau fragmente de gard confecţionat din ciugun. La sfârşitul luni februarie a fost telefonat de către poliţistul Soroceanu Victor, care l-a întrebat dacă în perioada de 07-10 februarie persoane din comuna *****au adus metal uzat spre realizare, uitându-se prin grămada de fer uzat care a fost adusă a depistat mai multe fragmente din gard care i-a fost prezentate de către poliţist. Adăugător poate comunica că o bună parte de fragmente de gard a fost încărcat şi transportat în oraşul Rîbniţa. Totodată fiecare persoană care aduce fier uzat este înregistrată şi se întocmeşte act de achiziţie cu indicarea datelor personale inclusiv codul personal. (f.d.15)

-prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 26.02.2024, prin care s-a supus examinării locuința cet. Lisă Stela amplasată în *****, locul unde a fost sustras gardul metalic (f.d.10-11);

-prin procesul-verbal de ridicare de ridicare din data de 15.04.2024, prin care a fost ridicat de la cet. Plămădeală Vitalie copia la actul de achiziţie pe numele Cardaşim Victor (f.d.16-17);

- prin procesul-verbal de verificare a declaraţiilor din data de 23.08.2024, prin care a fost efectuată verificarea declaraţiilor lui Cardaşim Victor la faţa locului. (f.d.94-100);

-prin procesul-verbal de verificare a declaraţiilor din data de 23.08.2024, prin care a fost efectuată verificarea declaraţiilor lui Storoja Vasile la faţa locului. (f.d.172-177).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpaților.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Storoja Vasile și Cardașim Victor au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod Penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor,

oferite în instanţa de judecată, care de altfel au recunoscut integral vina în comiterea faptei, oferind detalii signifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpați cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra.*

Respectiv, prin prisma celor enunțate, instanța apreciază că vinovăția inculpaților este stabilită prin ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, care confirmă că Storoja Vasile și Cardașim Victor au sustras secții de gard din metal la preț total de 21500 lei, ce-i aparține lui Ciobanu Elena.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

Instanța de judecată reține faptul că, infracțiunea ce i se incriminează inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor și anume art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul VI „Infracțiuni contra patrimoniului”.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material îl formează bunurile care au o existenta materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor

În speță instanța de judecată apreciază că Storoja Vasile și Cardașim Victor au atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, ce aparțin părții vătămate Ciobanu Elena , prin faptul că au sustras bunurile, în circumstanțele expuse supra.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma

prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Instanța precizează că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „sustragere" se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Prin noțiunea de "pătrundere" se înțelege intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, locuință sau alt loc de depozitare, cu scopul săvârșirii furtului, jafului sau tâlhăriei. Pătrunderea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor şi a rezistenței, cât şi fără aceasta.

Prin termenul "încăpere" se înțeleg construcțiile, edificiile, beciurile, hambarele, garajele şi alte construcții gospodărești, menite pentru păstrarea permanentă sau temporară a bunurilor materiale, utilate cu un gard sau mijloace tehnice sau asigurate cu o altă pază; magazinele mobile, limuzinele, refrigeratoarele, containerele, seifurile şi alte depozite asemănătoare. Totodată, sectoarele de teritorii care nu sunt folosite pentru păstrare, ci, de exemplu, pentru cultivarea unei oarecare producții, nu se încadrează în noțiunea de alt loc pentru depozitare.

Infracțiunea prevăzută la art.186 din Codul penal, este materială şi se consumă odată cu dobândirea bunurilor, fapt realizat în speța dată.

Infracțiunea de furt se săvârșește numai cu intenție directă, iar la calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

La caz, *latura subiectivă* presupune intenția inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor, or ei au acționat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora.

Subiect al infracțiunii de furt este persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani, iar inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor, întrunesc semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) din Codul penal.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acţiunile lui Storoja Vasile și Cardașim Victor şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Prin urmare, instanță ajunge la concluzia că vina inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost demonstrată incontestabil, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Vasile Botnarenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b),c) din Codul penal cu stabilirea unei sancțiuni inculpatului Storoja Vasile 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității și inculpatului Cardașim Victor 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea vătămată Elena Ciobanu și avocatul acesteia Marina Balanici au solicitat aplicarea în privința inculpaților a unei pedepse, care să fie una de corectare a acestora.

Apărătorul Vasile Furdui, care acţionează în interesele inculpatului Storoja Vasile, în dezbaterile judiciare a invocat faptul că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, solicită aplicarea în privința lui Storoja Vasile a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul Constantin Mustea, care acţionează în interesele inculpatului Cardaşim Victor în dezbaterile judiciare a menținut, că inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, solicită aplicarea în privința lui Cardaşim Victor a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpații Storoja Vasile și Cardaşim Victor în cadrul ultimului cuvânt au reiterat că le pare rău de cele săvârșite.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă

răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri*), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal săvârşită de către inculpați, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de judecată reține că infracțiunile comise de către inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale - relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal instanța de judecată în privința inculpatului Storoja Vasile menține săvîrşirea pentru prima dată a unei infracţiuni mai puţin grave și săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani.

Recunoaşterea vinovăţiei care atrage incidenţa procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanţă atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept să i se acorde o dublă valenţă juridică.

Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal instanța de judecată în privința inculpatului Storoja Vasile nu a identificat.

Drept circumstanţă atenuantă în privința inculpatului Cardașim Victor instanța de judecată reține săvîrşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave.

Circumstanţe agravante conform art. 77 Cod penal instanța de judecată în privința inculpatului Cardașim Victor nu a identificat.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art.186 alin. (2) lit.b), c) din Codul penal stabileşte o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 unități convenționale (în condițiile art. 64 alin. (3) din Codul penal) până la 1012,50 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore sau închisoare de la 3 luni până la 3 ani**.**

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunităţii, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul lui Storoja Vasile și Cardașim Victor, care ambii au recunoscut vina, au săvîrşit pentru prima o infracţiune din categoria celor uşoare sau mai puţin grave, ambii au fost atrași la răspundere contravențională de nenumărate ori, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Storoja Vasile a pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunităţii în cuantum de 140 de ore, iar în privința inculpatului Cardașim Victor a pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunității în cuantum de 150 de ore.

De asemenea, instanța va informa inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

6. Cu privire la cheltuieli judiciare și acțiunea civilă

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Vasile Botnarenco nu a înaintat careva cheltuieli pentru instrumentarea cauzei penale.

În cadrul ședinței de judecată din 21.02.2025 partea vătămată Ciobanu Elena și avocatul acesteia Balanici Marina au înaintat acțiune civilă, solicitând încasarea de la inculpați în mod solidar a prejudiciului material în sumă totală de 30600 lei, a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, a sumei de 5000 lei cu titlu pentru asistența juridică și 1500 lei cu titlu de cheltuieli de transport.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, instanța de judecată, la adoptarea sentinței soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „*... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950*".

Conform art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai, alin.(3) – în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit prevederilor art.219 alin Cod de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

În conformitate cu prevederile art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează faţă de /bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Tragerea la răspundere civilă poate avea loc cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții: infracţiunea să fi produs prejudiciul; între infracţiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; prejudiciul trebuie să fie cert; prejudicul să nu fi fost reparat; să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

Conform art.2036 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Totodată, în conformitate cu art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la speță, la urmărirea penală, partea vătămată a evaluat prejudiciul material în mărime totală de 18000 lei pentru 6 secţii mari de gard din metal, la preţ de 2000 lei/bucata, 3 secţii mici de gard din metal, la preţ de 1000 lei /bucata şi 6 stâlpi la preţ de 500 lei/bucata (f.d.6, 8).

Ulterior fiind audiată în calitate de parte vătămată la 11.03.2024 a evaluat prejudiciul în mărime totală de 21500 lei pentru 7 secţii mari de gard din metal, la preţ de 2000 lei/bucata, 3 secții mici de gard din metal, la preţ de 1000 lei /bucata şi 9 stâlpi la preţ de 500 lei/bucata (f.d.31). Iar în ședința de judecată, partea vătămată, a apreciat prejudiciul material conform facturii nr. 52 din 03.09.2024, potrivit căreia prețul a 34-a de secții costă suma de 30600 lei.

Totodată instanța de judecată reține că, din procesul verbal de audiere a părţii vătămate Ciobanu Elena, oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora ”*...De aproximativ 14 ani de zile în urmă ea împreună cu soţul au făcut reparaţie la mormântul copiilor săi, mormântul era îngrădit cu un gard din plase din metal, ea cu soţul au hotărât să-l i-a acasă ca să nu-l fure cineva. Gardul l-au depozitat în gospodăria sa situată în *****, într-o casă din aceeași gospodărie, unde ei depozitează diferite bunuri, instrumente, etc., gardul era amplasat în una din camerele din casă, lipit de perete şi acoperit cu o plapumă, în număr de zece secţii de gard din metal şi nouă stâlpi, erau în număr de trei secţii mici şi şapte secţii mari...”.* (f.d. 31)

Astfel reieșind din cele menționate supra instanța de judecată va admite parțial acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului materiale și anume a sumei de 21500 lei, care este valoarea bunurilor sustrase de inculpați, iar în rest acțiunea este neîntemeiată, or partea vătămată nu a prezentat careva probe convingătoare ce ar demonstra un prejudiciu mai mare. Mai mult cu atît partea vătămată deși a indicat cîte secții au fost sustrase de către inculpați la urmărirea penală, nu a prezentat instanței de judecată care este necesitatea procurării mai multor secții și anume 36, pe cînd inculpații au sustras numai 10 secții și 9 stîlpi.

De-asemenea partea vătămată Ciobanu Elena solicită încasarea sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de transport, probate prin bonurile fiscale nr. 0103 din 03.09.2024, nr. 0241 din 07.02.2025, nr. 0213 din 21.02.2025, nr. 0109 din 12.03.2025.

Astfel, instanța de judecată apreciază ca fiind parțial întemeiată solicitarea părții vătămate de a încasa în mod solidar de la inculpații Storoja Vasile și Cardașim Victor în beneficiul părții vătămate Ciobanu Elena suma de 21500 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin infracțiune, și suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de transport.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată reține următoarele:

Aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această

valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice și psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Cuantumul prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Vizând suma de 100000 lei, solicitată de partea vătămată Ciobanu Elena de a fi încasat din contul inculpaților, instanța de judecată conchide că mărimea prejudiciului moral evaluat este una exagerată și nejustificată, depășind pragul efectului proporțional - compensatoriu, or la stabilirea cuantumului despăgubirilor se impune necesitatea ca partea civilă să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciu moral suferit, să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie venituri nejustificate.

În opinia instanței de judecată, suma de bani acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogățire pentru partea vătămată, însă nici nu poate avea un caracter pur simbolic, ci trebuie să reprezinte atât cât este necesar pentru a-i compensa în măsura posibilă, suferințele pe care le-a suportat odată cu sustragerea bunurilor.

Astfel, ținând cont de cele expuse, raportând circumstanțele de drept la cele de fapt stabilite, instanța de judecată găsește cerințele formulate de partea vătămată Ciobanu Elena privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, întemeiate doar parțial și consideră că, o recompensă în sumă de 5000 lei, pentru ea va fi proporțională, suficientă și echitabilă la caz, care se va acorda acesteia cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit de pe urma acțiunilor inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor, în rest instanța va respinge cerința ca fiind neîntemeiată.

Concomitent, instanţa va admite şi pretenţiile părţii civile cu privire la încasarea solidară din contul inculpatului a mijlocelor băneşti în sumă de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu asistenţa juridică, care la caz a fost probată prin bonul de plată încheiat dintre beneficiar şi avocatul Marina Balanici, precum şi prin însăşi acţiunile desfăşurate de avocatul ales, or ultima a avut un rol activ la urmărirea penală, a redactat cererea de chemare în judecată şi a participat la şedinţele de judecată care au avut loc.

În acest context, instanţa observă că potrivit punctelor 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată de Consiliului Uniunii avocaților din Republica Moldova şi îndeosebi practica Curţii europene a drepturilor omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică relevă că, acestea trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Respectiv, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții europene a drepturilor omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa

(cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei.

De asemenea, prevederile Recomandării citate reţin că, se compensează de către instanțele de judecată cheltuielile de asistență juridică necesare și rezonabile care urmează a fi calculate și apreciate reieșind din volumul lucrului efectuat și importanța documentelor întocmite.

La fel, potrivit art. 229 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare, iar la caz nu se atestă cazuri care ar impune scutirea inculpatului de la achitarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la normele procesuale citate anterior, instanța de judecată consideră că pretenția părți vătămate de încasare a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei, nu este exagerată, fiind pasibilă admiterii integrale având în vedere complexitatea cauzei, precum și volumul lucrului efectuat de către avocatul care apără interesele părți vătămate.

Prin urmare, analizând raportul lucrului efectuat de avocat în prezentul litigiu care s-a manifestat prin întocmirea cererii de chemare în judecată şi participarea în ședințele de judecată, instanța constată că, nu au fost incluse sume exagerate pentru serviciile prestate.

Mai mult ca atât, în opinia instanței, admiterea cererii în acest aspect reprezintă o compensare suficientă, echitabilă şi nicidecum excesivă a serviciilor prestate de un avocat profesionist, necesare într-un stat de drept.

7. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 19 noiembrie 2024 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte 14 fragmente de gard din metal *(f.d.27)*.

Art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală stipulează că corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța de judecată concluzionează că 14 fragmente de gard din metal, vor fi restituite părții vătămate Ciobanu Elena.

8. Cu referire la măsura preventivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit materialelor cauzei penale, în privința inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor la data de 23.08.2024 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 60 zile, până la 22 octombrie 2024, expirând la 23.10.2024 *(f.d.79,81; 148,150).*

La moment în privința inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor nu este aplicată nici o măsură preventivă.

Conform prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate ... *de către instanţă pentru asigurarea executării sentinței*.

Elucidând cele expuse *supra*, instanţa găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a aplica în privința inculpaților Storoja Vasile și Cardașim Victor măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

9. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67, 80^1 din Codul penal, articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Storoja Vasile Alexei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, şi se condamnă pentru fapta săvârşită, stabilindu-i pedeapsa de 140 (o sută patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se aplică în privința inculpatului Storoja Vasile măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se recunoaște vinovat Cardașim Victor Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, şi se condamnă pentru fapta săvîrşită, stabilindu-i pedeapsa de 150 (o sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se aplică în privința inculpatului Cardașim Victor măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Storoja Vasile și Cardașim Victor se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Storoja Vasile și Cardașim Victor vor semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi au domiciliul.

Se informează Storoja Vasile și Cardașim Victor că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Storoja Vasile și Cardașim Victor a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestora.

Se încasează în mod solidar din contul lui Storoja Vasile și Cardașim Victor, în beneficiul părții vătămate Ciobanu Elena prejudiciul material în sumă de 21500 (douăzeci și unu mii cinci sute) lei, a sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și a sumei de 1500 (una mii cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de transport, în rest pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Corpurile delicte - 14 fragmente de gard din metal, după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi restituite părții vătămate Ciobanu Elena.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**